

Michael J. Roads

Door de ogen van Liefde

*Reizen met Pan,
de Geest van
de Natuur*

Uitgeverij Akasha

INHOUD

Opgedragen aan Treenie 7

Met dank aan Pan 9

Inleiding 11

Eén 25

Twee 47

Drie 63

Vier 71

Vijf 77

Zes 89

Zeven 105

Acht 127

Negen 153

Tien 165

Elf 179

Twaalf 195

Dertien 219

Veertien 247

Vijftien 285

Zestien 321

Zeventien 341

Achttien 363

Informatie en contact 383

ZES

De volgende keer dat ik mij open stel voor Pan heb ik een eenvoudige vraag: hoe kan het dat ik Pan, Treenie en enkele andere niet-fysieke Wezens allemaal zo gemakkelijk vanuit dezelfde innerlijke plek kan horen?

Ik overdenk mijn vraag een tijdje. Communiceren met Wezens die niet langer een fysiek lichaam hebben – of dat nooit hebben gehad – kan toch niet zo gemakkelijk zijn? Dat is toch zeker een voorrecht dat we moeten verdienen? Of komt die gedachte voort uit de ‘arbeidsethos’ die in mijn geest geprogrammeerd zit? Misschien is het wel ons geboorterecht om vrijelijk met de Natuur en alle Wezens te kunnen communiceren. Het lijkt erop dat we ons zo ver van de Waarheid en de Eenheid hebben afgescheiden, dat onze kijk op dit natuurlijke vermogen al lange tijd misplaatst is.

Mijns inziens lijdt het geen twijfel dat er geen grenzen bestaan voor het bewustzijn van het Zelf. Ik weet dat het Zelf is wie ik Ben, maar ik vraag me soms wel af hoe het Zelf toch zo onmetelijk en allesomvattend kan zijn, terwijl het persoonlijke zelf zo afgescheiden en onwetend is.

Ik zucht terwijl ik dit overdenk. Het Zelf kent geen grenzen en beperkingen. Dat vereist toch wel een diepgaand begrip. Het zijn eenvoudige woorden... maar de werkelijke betekenis ervan! Wat betekent het vanuit metafysisch oogpunt? Vanuit fysiek oogpunt is het betekenisloos. Op fysiek niveau zijn we

bijvoorbeeld door de huid begrensd, die gaat bloeden als hij beschadigd wordt. En we huilen als we emotionele grenzen overschrijden, en vervallen dan bijvoorbeeld in diep verdriet omdat we een dierbare verloren hebben.

Misschien kan Pan hier enig licht op werpen, denk ik, terwijl ik mijn aandacht op dat raadselachtige Wezen richt. Ik glimlach als ik zijn energie voel samensmelten met mijn bewustzijn. ‘Ken je mijn vragen, Pan, of moet ik ze nader toelichten voor je? Het lijkt erop dat je altijd op de hoogte bent van mijn gedachten en gevoelens.’

Ik weet wanneer je gedachten je bewustzijn volgen naar dingen die dieper gaan dan de alledaagse onbeduidende zaken. Ik ben me zeer bewust van de emotionele pijn die je hebt ervaren en van het feit dat je zo onbereikbaar was.

‘Bedoel je dat je hebt geprobeerd me te bereiken?’

Ja, zonder het contact af te dwingen, maar je was verzonken in emoties. Ik had mezelf wel aan je kunnen opdringen, maar dat doen wij nooit. Het komt er op neer dat we alleen met elkaar communiceren wanneer jij het initiatief neemt.

‘Ja, dat heb ik met Treenie ook gemerkt. Maar waarom is dat zo?’

Ik voel Pans glimlach vanbinnen. Zelfs wanneer je het initiatief neemt, is het nog moeilijk voor je om te accepteren en te geloven dat het daadwerkelijk gebeurt. Kun je je voorstellen hoe groot je weerstand zou zijn wanneer wij op elk moment dat wij het nodig vinden het initiatief zouden nemen om met je te communiceren?’

‘Ja, dat zou zoiets zijn als een kosmische ouder die me vertelt wat ik wel en niet mag doen en wat ik wel en niet zou moeten doen. Dan zou ik de communicatie al snel stopzetten.’

Dat is nu precies wat de mensheid heeft gedaan. De mens heeft de communicatie met zijn innerlijk weten en zijn innerlijke wijsheid, die hem zo goed van pas kunnen komen, uitgeschakeld.

‘Wat is dan de gemakkelijkste manier om de communicatie met Treenie, met jou en met andere Wezens in gang te zetten en te onderhouden? Deze communicatie is erg belangrijk voor me.’

Ik zal het je laten zien in plaats van vertellen.

Deze woorden brengen me opeens naar het Hood River Hotel en ik zie mezelf op bed zitten. Ik zit te huilen en de tranen stromen over mijn wangen. Vanzelfsprekend zit ik in mijn eigen energieveld. Zonder dat veel mensen het weten, hebben we een energieveld om ons heen – we zijn energetische Wezens – en kunnen enorm van elkaar kunnen verschillen. Ik ben er achtergekomen dat mijn energieveld groot en krachtig is en dat dit niet altijd in mijn voordeel werkt!

Dit is maar een voorbeeld. Vanuit de helderheid van mijn metafysische gezichtspunt zie ik dat de energieën van orde en chaos een kokende, onstuimige massa in mijn energieveld vormen. Het is alsof er een woeste energie om me heen is losgelaten en de hele kamer vult, en overal om zich heen slaat van rode en zwarte razernij. Terwijl ik dit tafereel, dat zich enkele maanden geleden afspeelde, vanuit het *nu* bekijk, ben ik geschokt door de gewelddadigheid die door mijn hevige emotionele energie veroorzaakt wordt.

‘Mijn God! Geen wonder dat mijn lichaam aanvoelde alsof ik een flinke aframmeling had gehad. Dat was ook zo!’

De meeste mensen hebben er geen idee van wat zij op elk moment creëren. Jij ziet jezelf als een bewust mens, maar had je ook maar enig idee van wat je met je emoties creëerde? Was je je ervan bewust dat je met meedogenloze precisie een aanslag op jezelf pleegde? Kijk maar naar de energie en zie wat er gebeurt.

Ik keek naar de energie zoals Pan me had opgedragen. Niet dat ik veel keus had. Ik ben hier en het tafereel ontvouwt zich verder. In al het kolkende geweld van het conflict tussen orde en chaos is het duidelijk dat chaos de overhand heeft. Het is alsof mijn lichaam wordt gebombardeerd met rode flitsen van chaos,